

15

ה פ ר ע ת - ז י ן

על יסוד ההודאה באשמה, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתן והודע היום, 16/01/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אבי"ד

שופט

תובע: אין ראיות לעונש.

סניגור: אין ראיות לעונש.

1 תובע מסכם: התביעה הצבאית מבקשת להשית על הנאשם 15 מאסרי עולם בגין
 2 רציחתם של 15 אזרחים בפיגוע במסעדת סברו בירושלים ביום 09/08/01. כמו כן
 3 מבקשת התביעה הצבאית לגזור עונשים מצטברים על הנאשם בגין שאר העבירות
 4 המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם שבפנינו היה סטודנט באוניברסיטת ביר זית,
 5 וניהל אורח חיים נורמטיבי עד שהחליט להצטרף לארגון החמאס. בילאל החל את
 6 דרכו בזרוע הסטודנטאית של ארגון החמאס, הכותלא אסלמיה, ואילו מוחמד
 7 התגייס ישירות לזרוע הצבאית של ארגון החמאס. עם תחילת פעילותו בארגון
 8 החמאס, שם לו הנאשם למטרה לפגוע בכמה שיותר אזרחים ישראלים. הנאשם פעל
 9 על מנת להוציא לפועל פיגועים קטלניים בתוך מדינת ישראל. הפיגוע הראשון אותו
 10 הצליח להוציא היה הנחת פחית בירה ממולכדת בחנות סופרמרקט בירושלים.
 11 תוצאות הפיגוע לא היו מספקות מבחינת הנאשם, שהרי פיצוץ הפחית לא גרם
 12 לנפגעים בנפש. אז, הוא שקד ופעל, ובסופו של דבר הצליח להוציא לפועל פיגוע
 13 קטלני החרוט בזכרוןנו של כולם, פיגוע אשר ארע בתוך מסעדה מלאה בבני אדם,
 14 בנשים וילדים, בצהריי יום חמישי. כתוצאה מהפיצוץ של מטען חבלה אותו נשא על
 15 גופו מחבל מתאבד, קופחו חייהם של 15 אזרחים תמימים, ביניהם נשים וילדים
 16 קטנים. כפי שביהמ"ש יכול להתרשם מקריאת השמות בלבד לתוך כתב האישום,
 17 מדובר בכמה בני אותה משפחה. הנאשם היה אחראי על ההוצאה לפועל של אותו
 18 פיגוע, ייצור מטען החבלה ושליחתו של המחבל המתאבד. לצערנו הרב, עדים אנו
 19 למעשים מסוג זה בתקופה האחרונה. כל פעם, כל אזרח נורמטיבי מזדעזע כשהוא
 20 שומע בחדשות על עוד פיגוע תופת שבוצע במרכז עיר במדינת ישראל. לעומת זאת,
 21 הנאשם, לא רק שלא הזדעזע, אלא גם היה זה שגרם לזעזוע עמוק אצל כל בן אדם
 22 נורמלי. נשאלת כאן השאלה, מה יכול לעשות ביהמ"ש במקרה שבו בא בפניו אדם
 23 שגרם בכוונה למותו של אדם אחר. המחוקק מצא לכך תשובה, וקבע את העונש
 24 הניתן להטיל. אך לא היתה למחוקק תשובה מה ניתן לעשות כאשר באותו מעשה
 25 גורם בן אדם למותם של אנשים רבים אחרים. תשובה לשאלה זו מצויה בפסיקה,
 26 גם של בתי משפט בישראל, וגם של בימ"ש זה. התביעה הצבאית מבקשת כי בגין כל
 27 נרצח ונרצח יוטל מאסר עולם נפרד. ביהמ"ש העליון במדינת ישראל, בעניינו של
 28 יגאל עמיר, קבע כי חוסר אכפתיות בדרגה כזו שהפגין המערער כלפי חי אדם מחייב
 29 את צבירת העונשים. מדובר בע"פ 3126/96. בעניין אחר, בעניינו של שחר חדד, קבע
 30 כבוד השופט קדמי כי השמירה על קדושת החיים, לרבות קביעתה של קדושה זו
 31 בהכרת הכל, היא העומדת בראש תכלית הענישה, במקום שמדובר בנטילת חי
 32 אדם. מדובר בע"פ 4419/99. בע"פ בעניינו של נידאל זלום התייחס ביהמ"ש לאותה
 33 השאלה. כבי השופט שמגר קבע כי כל הרשעה בעבירה נפרדת עומדת על רגלי האיש,

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזוני אלינור BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANJA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	משא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	2/10/2011	ביום	.6
7. BY	SHIRTZIKVASHVILY שיר ציקבאשווילו CONSULAR BUREAU חטיבת הקונסולרית	על-ידי	.7
8. NO 528205.		מס' 528205	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

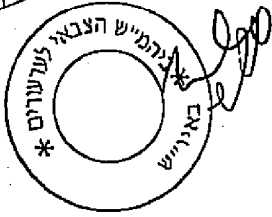
1 ומעבר לכך, קיפוח חייו של אדם, מן הראוי והנכון כי ימצאו ביטוי מפורש שיזוהה
2 במיוחד בצעדים מרשיעים. גזירת עונשי מאסר חופפים על מספר מעשי רצח, אף אם
3 מדובר בכאלה שבוצעו ברצף אחד, יש בה מכללה משום מזעור של הזוועה שבגרם
4 המוות הזדוני בה ומכוון של שורה של אנשים. תפיסת היסוד שלנו בעניין ערכם של
5 חיי אדם, מן הראוי שיבוא לידי ביטוי בעת שדנים במעשי רצח שונים ונפרדים, ולא
6 רק כפי שנעשה במחקרים שונים, כאשר דנים בהשפעתו של מאסר העולם על חייו
7 ובריאותו של אסיר עולם (ע"פ 399/89). פסק דין מרכזי באותה סוגיה הוא פסק דין
8 בעניינו של עמי פופר, כאשר כולנו זוכרים את דברי כב' השופט חשין באותו עניין,
9 שם הוא התייחס למקורות של המסורת היהודית וציין "אדם, כל אדם, הוא עולם
10 לעצמו. אדם, כל אדם, הוא אחד יחיד ומיוחד. ואין אדם כאדם. מי שהיה לא עוד
11 יהיה, ומי שהלך לא ישוב. וכבר לימד אותנו רמב"ם על יחודו של האדם. נברא אדם
12 יחיד בעולם ללמד שכל המאבד נפש אחת מן העולם, מלין עליו כאילו איבד עולם
13 מלא. וכל המקיים נפש אחת בעולם, מלין עליו כאילו קיים עולם מלא. הרי כל באי
14 העולם בצורת האדם הראשון הם נבראים, והם בני כל אחד מהם דומים לפני חברו.
15 לפיכך כל אחד ואחד יכול לומר, בשבילי נברא העולם. לכן, מאסר עולם בעבירת
16 רצח הוא מאסר על צאת הנשמה. מבחינה מושגית, וזה דרך הטבע, אין מאסרי עולם
17 מצטברים, ואולם דומה כי לא נוכל לבטא את עומק הזוועה שבמעשהו של מי שרצח
18 את הרבים, אלא אם נטיל עליו עונשים מצטברים". בימ"ש זה, בתיק 40056/98,
19 בעניינו של מועאד סעיד, אימץ את גישת ביהמ"ש העליון כפי שהתייחסתי אליה.
20 התביעה הצבאית מבקשת כי ביהמ"ש לא יסתייג מהנחות אלה ויקבל את בקשת
21 התביעה. לגבי הנאשם עצמו, אני יכול רק לקוות שאולי פעם, כשהוא יעצום את
22 עיניו, ינסה לחשוב על אותם 15 בני אדם אשר למותם גרם, אני מקווה שהוא יוכל
23 לדמיין לעצמו את הפנים של אותם אנשים, שכבר אינם בין החיים בגלל מעשיו.

24
25 סניגור מסכם: אין לי הרבה מה לומר כפי שעשה חברי, ואני מניח שהנאשם ירצה
26 להגיב את דבריו האחרונים לפני מתן גזר הדין. אני אתמקד בנקודה אחת בלבד,
27 והיא שאני מבקש שביהמ"ש לא יטיל את כל בקשתו של חברי מבחינת 15 מאסר
28 העולם. נאשם אחד לא יכול לשבת יותר ממאסר עולם אחד. כפי שעולה מכתב
29 האישים מדובר במקרה אחד, ולכן דומני כי אפשר להסתפק במאסר עולם אחד
30 בלבד.

31
32 הנאשם בדברו האחרון: תודה לאל, אני מתחרט על שלא הרגתי מספר גדול יותר של
33 אנשים מאשר הרגתי.

נאמן למקור

בית המשפט הצבאי בבית אל

פרוטוקול הדיון של ישיבת הרכב

בפני האב"ד: סא"ל שלומי כוכב
שופט: סא"ל נתנאל בנישו
שופט: סרן אמיר דהאן

נאשם: בילאל יעקב אחמד ברגוטי ת.ז. 902826262 / שב"ס

ג ז ר - ד י נ

ביום 09/08/01 נכנס מחבל מתאבד למסעדת "סבארו" בירושלים והפעיל מטען חבלה אשר נשא בתוך נרתיק של גיטרה. כתוצאה מן הפיצוץ נהרגו 15 אזרחים, נשים, גברים וטף, ביניהם 5 בני משפחה אחת, משפחת סחיוסטורדר, ונפצעו 127 בני אדם נוספים. מעשה מזוויע זה היה תוצאה של תכנון דקדקני, פרי מוחם של הנאשם ושותפיו, ביניהם מחמד דגלס. כבר בחודש יולי החלה נרקמת התוכנית לשלוח מחבל מתאבד למקום הומה בירושלים, ומשנמצא אדם אשר היה מוכן ליטול על עצמו משימה מפלצתית זו, הוא הוכשר והוכן ע"י הנאשם עד שנשלח לדרכו.

כפועל יוצא ממעשיו, הורשע הנאשם, ע"פ הודאתו, ב-15 עבירות של גרימת מוות בכוונה, לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון, ועבירה נוספת של נסיון לגרימת מוות בכוונה.

מסתבר כי מעשה זה הווה "גולת הכותרת" במעשיו של הנאשם, לא היה זה מעשה יחיד, ונציין כי הנאשם אף היה חבר בכותלא אל אסלמיה, החל משנת 1997, התגייס לזרוע הצבאית של החמאס במטרה לבצע פיגועים. החל מסוף שנת 2000, ביצע במסגרות אלו מספר שירותים עבור התאחדות בלתי מותרת, ובין היתר גייס את מחמד דגלס (אשר גזרנו את דינו היום), החזיק בחומרי נפץ ואף החזיק אקדה. בנוסף, היה הנאשם שותף להוצאתם לפועל של שני פיגועים קשים נוספים. בחודש יולי 2001 היה שותף הנאשם להנחת מטען חבלה אשר הוסתר בפחית בירה בסופרמרקט קו-אופ בירושלים, אשר אך בנס גרם בהתפוצצותו לנוק לרכוש בלבד. בחודש מרץ באותה שנה הפגיש הנאשם בין פעיל צבאי בארגון החמאס לבין סטודנט אשר הביע את רצונו לבצע פיגוע התאבדות. כאשר בסופו של דבר ביום 27/03/02 התפוצץ אותו סטודנט ליד אוטובוס אגד קו 6 בצומת הגבעה הצרפתית, פיגוע בו נפצעו 30 בני אדם.

התובע הצבאי ביקש להטיל על הנאשם 15 מאסרי עולם מצטברים בגין רציחתם של 15 אזרחים, וכן עונש הולם נוסף בגין העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם. התובע הדגיש את עליונות עקרון קדושת החיים, הן במסורת היהודית והן בפסיקת בית המשפט העליון במדינת ישראל. לשיטתו, נגזר מעקרון זה עקרון נוסף שלפיו על ביהמ"ש לגזור מאסרי עולם מצטברים בגין כל נפש ונפש שניטלה.

הסניגור מצידו, ביקש להסתפק בעונש מאסר עולם אחד.

458448
רס"ן אלינור בחזניה
קצינת העיר נתניה

1 הנאשם בדברו האחרון הודיע כי הוא מצטער על כך שלא יכול היה לגרום למותם של
2 רבים נוספים.

3
4 דבריו האחרונים של הנאשם, ללא ספק המחישו היטב את אופיו האכזר והנמחר.
5 במעשיו ובדבריו, הוציא עצמו הנאשם מכלל החברה האנושית, ואך חסד עשתה
6 התביעה עמו כאשר לא דרשה כי ננהג עמו מידה כנגד מידה.

7
8 רצינו להקדיש מספר מילים דווקא לקורבנות התמימים של מעשיו של הנאשם. אין
9 כל ספק כי לא נוכל במגבלות גזר דין זה, להמחיש את הסבל הנוראי אשר נגרם, לא
10 רק לקורבנות עצמם, אלא אף לבני משפחותיהם ולסובבים אותם. למקרא רשימת
11 הקורבנות אשר באו מכלל החברה הישראלית, איננו יכולים אלא לומר כי אכן
12 נטילת נפש אחת הינה הרס עולם ומלואו.

13
14 אנו, בית המשפט של מטה, אין בכוחנו להשיב לנרצחים את חייהם ולפצועים את
15 סבלם אשר סבלו. אין גם בכוחנו לעונש. כיאות את האדם אשר הילל את צלמו
16 והביא להם את הסבל הנורא. כל שיש בכוחנו לעשות לנוכח הזוועה הוא לצוות על
17 הרחקתו של הנאשם מחברת אדם פעם אחר פעם ופעם נוספת, עד לחמש עשרה
18 פעם. יבוא אותו בית משפט של מעלה ויפרע מן הנאשם.

19
20 לאור האמור לעיל, הגענו לכלל דיעה כי לא יהא ניתן לבטא נכונה את סלידתנו
21 העמוקה ממעשי הנאשם, מלבד אם נטיל עליו עונש שגם הוא יהא בו נופך של
22 נצחיות וסופיות, דוגמא, בזעיר אנפין, לסבל ולגורל האכזר שנגזר על הקורבנות ועל
23 משפחותיהם כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

24
25 אנו מוצאים לנכון גם להתייחס בקצירת האומר לסוגייה המשפטית אותה העלה
26 התובע, ושעניינה הטלת עונשי מאסר מצטברים בגין מעשה אחד. סעיף 186 לתוק
27 סדר הדין הפלילי הישראלי קובע כי על ביהמ"ש להמנע מלהטיל יותר מעונש אחד
28 בגין מעשה בודד. ניתן היה לטעון על כן, כי משגרם הנאשם באמצעות זרועו הארוכה
29 למותם של הקורבנות במעשה אחד, עונשו בגין פרטי האישום הרלוונטים יתמצא
30 בעונש של מאסר עולם אחד, כבקשת הסניגור. טענה זו, אין בידינו לקבלה. ראשית,
31 לא נכללה הוראה דומה לזו הקיימת בחוק הישראלי בצו בדבר הוראות בטחון.
32 שנית, ובהתאם לצו המצפון הבסיסי ביותר, קבעו בתי המשפט פעם אחר פעם, כי:
33 "תפיסות היסוד שלנו לעניין ערכם של חיי אדם, מן הראוי שיבואו לידי
34 ביטוי גם בעת שדנים במעשי רצח שונים ונפרדים, ...מעשי פגיעה נפרדים
35 בחיי אדם, צריכים גם למצוא ביטויים בעונשים המצטברים זה לזה."
36 ע"פ 399/99 מדינת ישראל נגד זלום פ"ד מו(2) 187, 193.

37
38 אף מן הראוי להביא מדבריה של כב' השופטת דורנר בעניין פופר.
39 "כאשר מדובר במעשה אלימות, קיים לכל אחד מן הנפגעים אינטרס
40 עצמאי לשלמות גופו. הפגיעה בשלמות גופו של אחד, אינה מהווה פגיעה
41 בשלמות גופו של אחר. גם אם מבחינה "טכנית" מדובר ברצף אחד של
42 מעשים שגרם לקורבנות מספר, יש להתייחס לכך כאל מעשי פגיעה
43 נפרדים. מסקנה זו היא הכרחית גם מנקודת מבט מוסרית, המכירה
44 בקדושת חייו של אדם כערך יסודי. ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה
45 ממעשים הפוגעים בו, חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם במסגרת
46 הזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים שיש לגזור על הנאשם, והן לעניין
47 הצטברותם."

48 ע"פ 1742/91 עמי פופר נגד מדינת ישראל פ"ד נא(5) 289, 303.

49
רס"ן אלינור ברזני
הצינת העיר נתניה
4584482

1 סוף דבר, צדק לא עשינו עם הנרצחים והנפגעים, אך משפט שבכוחנו לעשות נעשה.
2 אנו גוזרים על הנאשם פה אחד:
3

4 מאסר עולם בגין גרימת מותה של פרידה מנדלסון ז"ל, בת 62 במותה.
5

6 מאסר עולם בגין גרימת מותה של תמר שימשיאשווילי-מסנגיסר ז"ל, בת 8
7 במותה.

8 מאסר עולם בגין גרימת מותה של לאלי שימשיאשווילי-מסנגיסר ז"ל, בת 39
9 במותה. אם ובתה.

10
11 מאסר עולם בגין גרימת מותה של תהילה מעוז ז"ל, בת 20 במותה.
12

13 מאסר עולם בגין גרימת מותה של מיכל רזיאל ז"ל, בת 15 במותה.
14

15 מאסר עולם בגין גרימת מותה של מלכה רוט ז"ל, בת 15 במותה.
16

17 מאסר עולם בגין גרימת מותה של יוכבד ששון ז"ל, בת 10 במותה.
18

19 מאסר עולם בגין גרימת מותו של מרדכי רפאל סחיוסחורדר ז"ל, בן 44 במותו.
20

21 מאסר עולם בגין גרימת מותה של צירה סחיוסחורדר ז"ל, בת 41 במותה.
22

23 שלושה מאסרי עולם בגין גרימת מותם של האחים: רעיה סחיוסחורדר ז"ל, בת 14
24 במותה, אברהם יצחק סחיוסחורדר ז"ל, בן 4 במותו, חמדה סחיוסחורדר ז"ל, בת
25 שנתיים במותה.
26

27 מאסר עולם בגין גרימת מותה של ג'ודית ליליאן גרינבוים ז"ל, בת 31 במותה.
28

29 מאסר עולם בגין גרימת מותו של גיורא בלאש ז"ל, בן 69 במותו.
30

31 מאסר עולם בגין גרימת מותו של צבי גולומבק ז"ל, בן 26 במותו.
32

33 כמו כן, אנו מטילים על הנאשם 35 שנות מאסר לריצוי בפועל בגין העבירות
34 הנוספות בהן הורשע.
35

36 כל העונשים ירוצו במצטבר.
37

38 לפני חתימת גזר הדין, שניים מן השופטים מצאו לנכון להוסיף כי אם יבואו זמן
39 ומקום בו תשקולנה רשויות מוסמכות את שחרורו של הנאשם, ייזכרו אז מעשי
40 הנאשם, יעלה לפניהן גזר דיננו, וישמע קולנו לא להפעיל את סמכותן ולעשות כן.
41 השופט השלישי סבר כי ביהמ"ש אמר את דברו בהטלת 15 מאסרי עולם מצטברים
42 ויותר, ובכך סוף פסוק.
43

44 זכות ערעור תוך 30 יום מהיום.

45 ניתן והודע היום, 16/01/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.
46

47
48
49

שופט
4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

אב"ד

שופט

Date: 13 Shvat, 5763
January 16, 2003

Case no. 3452/02

Verdict

On the basis of his admission of guilt, we convict the defendant for the crimes imputed to him in the revised indictment.

Handed down and published today, January 16, 2003, in open court and in the presence of the parties.

Judge	Presiding Judge	[signature] Judge
--------------	------------------------	-----------------------------

Prosecutor: No evidence in support of sentencing.

Defense counsel: No evidence in support of sentencing.

Prosecutor's summary: Prosecution requests to impose 15 sentences of life imprisonment upon the defendant owing to the murders of 15 civilians in an attack on the Sbarro restaurant in Jerusalem on August 9, 2001. Likewise the military prosecution requests to impose consecutive sentences on the defendant owing to the other crimes ascribed to him in the indictment. The defendant before us was a student at Birzeit University, and led a normal lifestyle until he decided to join Hamas. Bilal started out in the student branch of Hamas, the al-Kutla al-Islamiya, whereas Muhammad enlisted directly in the military wing of Hamas. From the beginning of his activity in Hamas, the defendant made it his goal to attack as many Israeli citizens as possible. The defendant worked to execute deadly attacks within the State of Israel. The first attack that he successfully conducted was placing a booby-trapped beer can in a supermarket in Jerusalem. The results of this attack did not satisfy the defendant, since the explosion of the can did not cause loss of life. Then he worked diligently and in the end succeeded in carrying out a deadly attack which is engraved in everyone's memory, an attack that occurred in a restaurant crowded with people, with women and children, on a Thursday afternoon. As a result of the detonation of an explosive device carried on the person of a suicide bomber, 15 innocent civilians lost their lives, including women and small children. As the Court may determine by reading the list of names in the indictment, [the victims] included several members of a single family. The defendant was responsible for the execution of this attack, for manufacturing the explosive device, and for sending forth the suicide bomber. To our great sorrow, recently we are seeing events of this sort. Each time, every regular citizen is shocked when he hears on the news about another horrific bombing attack carried out in the midst of a city in the State of Israel. By contrast, not only is the defendant not shocked, he is in fact the one responsible for the deep shock suffered by every normal person. The question must be asked here, what can the Court do in a case where a man appears before it who deliberately caused another man's death? Legislators offer the answer by declaring the punishment that may be inflicted. But legislators have no answer what should be done when with a single act a man causes the deaths of many others. The answer is found in the decision of other courts in Israel and in that of this court. The Military Prosecution asks that for each person murdered a separate sentence of life imprisonment be imposed. The Supreme Court of the State of Israel, in the case of Yigal Amir, decided that the level of indifference that was displayed by the appellant towards human life requires consecutive sentencing (ref. is to Criminal Appeal 3126/96). In a different matter, the case of Shachar Hadad, Judge Kedmi ruled that protecting the sanctity of life, including the inculcation of this sanctity in every mind, is the chief object of punishment whenever the taking of human life is the subject (ref. to Criminal Appeal 4419/99). In the criminal appeal of Nidam Zalum, the court considered the same question. Judge Shamgar decided that every separate conviction was the man's own responsibility,

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL	מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלינור BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב' .2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS	קצינת העיר	המכהן בתור קצינת העיר נתניה .3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד .4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ .5
6. THE	2/10/2011	ביום .6
7. BY	שיר ציקבאשווילי SHIR TZIKVASHVILI CONSULAR BUREAU החטיבה הקונסולרית	על-ידי .7
8. NO 528205.		מס' 528205 .8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת .9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים .10

Date: 13 Shvat, 5763
January 16, 2003

Case no. 3452/02

and furthermore, it is only just and right that the taking of a human life ought to be distinguished expressly and uniquely during the conviction process. Imposing consecutive prison sentences for several acts of murder, even those done in a single continuum, is inherently a diminution of the horror of the malicious and deliberate murder of a series of people. It is essential for our basic belief about the value of human life to be expressed in the judgment of separate and several acts of murder, and not only as has been done in various studies, when considering the effect of life imprisonment on the life and health of the prisoner (Criminal Appeal 399/89). A central verdict in this matter is the verdict concerning Ami Popper: we all remember the words of Justice Heshin in this case, where he referred to the sources of Jewish tradition and said, "A man, every man, is a world of its own. A man, any man, is singular, sole, and unique. No man is like any other man. Whoever has been will not be again; whoever has gone will not return. Maimonides teaches us about the unique quality of man. Man was created singular in the world to teach you that whoever destroys one soul in the world is considered as if he had destroyed an entire world. And whoever saves one soul in the world is considered as if he had saved an entire world. Now, all those who come into the world are created in the form of the first man, though the face of none of them looks like another's face. And so each one has the right to say, 'For me the world was created.' Therefore life imprisonment for the crime of murder is punishment for the departure of a soul. From a conceptual point of view (which is the natural course) life sentences cannot be consecutive; yet it seems that we cannot express the depth of our horror at the act of a mass murderer unless we impose upon him consecutive life sentences." This court, in case 40056/98 in the matter of Mu'ad Sa'id, adopted the Supreme Court's stance as I have stated it. The Military Prosecution requests that this court apply this standard unequivocally and accept the Prosecution's request. As for the defendant himself, I can only hope that perhaps, some day, when he closes his eyes he will try to think about those 15 people whose death he caused. I hope that he will be able to imagine to himself the faces of those people who are no longer among the living because of what he did.

Defense counsel's summary: I have little to say, unlike my colleague, and I assume that the defendant will want to say some final words before the verdict is handed down. I will dwell upon one point only, which is that I ask the Court not to grant my colleague's entire request, concerning 15 life sentences. One defendant cannot serve more than a single life sentence. As arises from the indictment, the case concerns a single incident, and therefore it seems to me that a single life sentence would be sufficient.

Final words of the defendant: Thank God. I regret that I did not kill even more people than I did kill.

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: 13 Shvat, 5763
January 16, 2003

Case no. 3452/02

Military Court in Beit El

Record of Session Proceedings

Appearing Before Presiding Judge: Lt. Col. Shlomi Kochav

Judge: Lt. Col. Netanel Beniso

Judge: Captain Amir Dahan

Defendant: Bilal Yaqub Ahmed Barghouti, bearer of Israel ID no. 902826262/Prison Service

Sentence

On August 9, 2001, a suicide bomber entered the Sbarro restaurant in Jerusalem and detonated an explosive device that he carried inside a guitar case. As a result of the explosion, 15 civilians were killed, men, women, and children, among them 5 members of one family, the Schijveschuurder Family, and another 127 people were wounded. This gruesome act was the outcome of meticulous planning, the brainchild of the defendant and his accomplices, who include Muhammad Daghlas. From July onwards, the plan was being formed to send a suicide bomber to a crowded location in Jerusalem. When the person that was willing to undertake this monstrous mission was found, he was trained and prepared by the defendant until he was sent on his way.

As a consequence of his actions, the defendant was convicted, upon his admission, on 15 counts of intentional cause of death, according to Section 51(a) of the Security Instructions Act, with an additional count of attempt to intentionally cause death.

It turns out that this act constituted the defendant's "crowning achievement." It was not his only deed; let us point out that the defendant was a member of al-Kutla al-Islamiya from 1997 onward, and joined the military branch of Hamas with the purpose of carrying out attacks. Beginning late in 2000, within this framework, he rendered a number of services for this illegal organization: among other things he recruited Muhammad Daghlas (whom we sentenced today), kept explosives, and held a pistol. In addition, the defendant was an accomplice in the execution of two other, severe attacks. In July 2001, the defendant took part in placing an explosive device, hidden in a beer can, in a Co-op supermarket in Jerusalem, which miraculously only caused property damage when it exploded. In March of the same year the defendant brought together a military operative of the Hamas organization and a [college] student who had expressed his willingness to carry out a suicide attack. When, in the end, the said student blew himself up on March 27, 2002, next to an "Egged" bus of Route 6 at the French Hill Junction, 30 people were wounded in this attack.

The Military Prosecution has requested that the defendant be sentenced to 15 consecutive life imprisonment sentences for the murder of 15 citizens, as well as a suitable sentence for the additional crimes for which the defendant has been convicted. The Prosecutor emphasized the supreme value of the sanctity of life, both in Jewish tradition and in the precedents set by the Supreme Court of the State of Israel. In his view, from this principle is derived a further principle according to which the Court must impose consecutive life sentences for each individual life taken away.

The Defense Counsel, for his part, has requested that a single life sentence be considered adequate.

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: 13 Shvat, 5763
January 16, 2003

Case no. 3452/02

The defendant, in his final words, stated that he regrets not having been able to cause the death of many others.

These final words of the defendant reveal, without doubt, his cruel and ruthless character. With his deeds and words, the defendant excluded himself from human society, and the prosecution acted mercifully towards him, by not demanding that we treat him similarly, measure for measure.

We wish to devote a few words to the victims of the defendant's actions. There is no doubt that we are unable, within the limitations of this sentencing, to produce anything corresponding to the horrible suffering that was inflicted, not only on the victims themselves but also to their families and those close to them. Reading the list of victims, who came from all sectors of Israeli society, we can only say that indeed, taking one life destroys a whole world.

We, being an earthly court, have no power to give the victims back their lives or to take back from the wounded their suffering. We also lack the power to punish fittingly the man who defiled his [Divine] image and brought upon these people such awful suffering. All that we have the power to do, when confronted by this horror, is to order the removal of the defendant from human society, again and yet again, up to fifteen times. Then let the Court of Heaven come and execute justice upon the defendant.

In view of the above, we have reached the opinion that it would be impossible to express properly our deep revulsion from the defendant's actions, unless we impose upon him a punishment that also has a touch of eternity and finality, a minuscule sample of the suffering and cruel destiny that the victims and their families were doomed to bear, as a result of the defendant's actions.

We also see fit to consider briefly the legal issue raised by the prosecutor, concerning the infliction of multiple consecutive life terms for a single act. Para. 186 of the Israeli Criminal Law Order provides that a court must refrain from imposing more than one punishment for a single act. It would thus be possible to argue that, since the defendant with his long arm caused the death of his victims in a single act, his punishment for the relevant charges would be subsumed within a single life sentence, which is what the Defense Counsel requests. We cannot accept this argument. First, no instruction similar to this one, which exists in Israeli law, was included in the Security Orders [for the Territories]. Second, and this is in accordance with the most basic command of one's conscience, the Courts have determined time after time that:

“Our fundamental outlook regarding the value of human life should find an expression even when different and separate acts of murder are under discussion... separate acts of harming human life should also find an expression in punishments that are consecutive.”

Criminal Appeal 399/99, State of Israel vs. Zalum, verdict 46(2) 187, 193.

It is also proper to quote the words of Judge Dorner regarding Popper.

“When discussing an act of violence, each of the injured parties has his own independent interest in his bodily integrity. Harm done to someone's bodily integrity is not harm done to someone else's bodily integrity. Even if from a 'technical' point of view the subject is a single sequence of acts that caused a number of victims, it should be considered as [a number of] separate harmful acts. This conclusion is necessary also from a moral point of view, which recognizes the sanctity of human life as a basic value. The value of human life, and our deep revulsion at deeds which impinge upon it, must find explicit, individual expression also within the framework of sentencing, both as to the number of penalties that are imposed upon the defendant and as well as the matter of their accumulation.”

Criminal Appeal 1742/91, Ami Popper vs. State of Israel, verdict 51(5) 289, 303.

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: 13 Shvat, 5763
January 16, 2003

Case no. 3452/02

In conclusion, we have not done justice for the murdered and the wounded, but we will render what judgment we can. We hereby sentence the defendant, unanimously, to:

Life imprisonment for causing the death of Frieda Mendelsohn, 62.
Life imprisonment for causing the death of Tamara Shimashvili-Messengisser, 8.
Life imprisonment for causing the death of Lily Shimashvili-Messengisser, 39. A mother and her daughter.
Life imprisonment for causing the death of Tehila Maoz, 20.
Life imprisonment for causing the death of Michal Raziel, 15.
Life imprisonment for causing the death of Malka Roth, 15.
Life imprisonment for causing the death of Yocheved Shushan, 10.
Life imprisonment for causing the death of Mordechai Schijveschuurder, 44.
Life imprisonment for causing the death of Tzira Schijveschuurder, 41.
Three terms of life imprisonment for causing the deaths of the siblings: Ra'aya Schijveschuurder, 14; Avraham Yitzhak Schijveschuurder, 4; and Hemda Schijveschuurder, 2.
Life imprisonment for causing the death of Judith Lillian Greenbaum, 31.
Life imprisonment for causing the death of Giora Balash, 69.
Life imprisonment for causing the death of Tzvi Golombek, 26.

In addition, we sentence the defendant to 35 years of imprisonment as punishment for the additional crimes of which he has been convicted.

All sentences to be served consecutively.

Before signing this sentence, two of the judges have seen fit to add that if the time and place should arrive when the proper authorities may consider freeing the defendant, let his deeds then be mentioned, let our sentence stand before them and let our voice be heard against using their authority to free him. The third judge holds that the court has already said its word by imposing 15 consecutive life sentences and more, thus ending the subject.

Right to appeal within 30 days from today.

Handed down and published today, January 16, 2003, in open court and in the presence of the parties.

[signature]
Judge

[signature]
Presiding Judge

[signature]
Judge

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

ה כ ר ע ת - ז י ן

על יסוד ההודאה באשמה, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתן והודע היום, 16/01/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

תובע: אין ראיות לעונש.

סניגור: אין ראיות לעונש.

17 תובע מסכם: התביעה הצבאית מבקשת להשית על הנאשם 15 מאסרי עולם בגין
18 רציחותם של 15 אזרחים בפיגוע במסעדת סברו בירושלים ביום 09/08/01. כמו כן
19 מבקשת התביעה הצבאית לגזור עונשים מצטברים על הנאשם בגין שאר העבירות
20 המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם שבפנינו היה סטודנט באוניברסיטת ביר זית,
21 וניהל אורח חיים נורמטיבי עד שהחליט להצטרף לארגון החמאס. בילאל החל את
22 דרכו בזרוע הסטודנטאית של ארגון החמאס, הכותלא אסלמיה, ואילו מוחמד
23 התגייס ישירות לזרוע הצבאית של ארגון החמאס. עם תחילת פעילותו בארגון
24 החמאס, שם לו הנאשם למטרה לפגוע בכמה שיותר אזרחים ישראלים. הנאשם פעל
25 על מנת להוציא לפועל פיגועים קטלניים בתוך מדינת ישראל. הפיגוע הראשון אותו
26 הצליח להוציא היה הנחת פחית בירה ממולכדת בחנות סופרמרקט בירושלים.
27 תוצאות הפיגוע לא היו מספקות מבחינת הנאשם, שהרי פיצוץ הפחית לא גרם
28 לנפגעים בנפש. אז, הוא שקד ופעל, ובסופו של דבר הצליח להוציא לפועל פיגוע
29 קטלני החרוט בזכרוןנו של כולם, פיגוע אשר ארע בתוך מסעדה מלאה בבני אדם,
30 בנשים וילדים, בצהריי יום חמישי. כתוצאה מהפיצוץ של מטען חבלה אותו נשא על
31 גופו מחבל מתאבד, קופחו חייהם של 15 אזרחים תמימים, ביניהם נשים וילדים
32 קטנים. כפי שביהמ"ש יכול להתרשם מקריאת השמות בלבד לתוך כתב האישום,
33 מדובר בכמה בני אותה משפחה. הנאשם היה אחראי על ההוצאה לפועל של אותו
34 פיגוע, ייצור מטען החבלה ושליחתו של המחבל המתאבד. לצערנו הרב, עדים אנו
35 למעשים מסוג זה בתקופה האחרונה. כל פעם, כל אזרח נורמטיבי מזדעזע כשהוא
36 שומע בחדשות על עוד פיגוע תופת שבוצע במרכז עיר במדינת ישראל. לעומת זאת,
37 הנאשם, לא רק שלא הזדעזע, אלא גם היה זה שגרם לזעזוע עמוק אצל כל בן אדם
38 נורמלי. נשאלת כאן השאלה, מה יכול לעשות ביהמ"ש במקרה שבו בא בפניו אדם
39 שגרם בכוונה למותו של אדם אחר. המחוקק מצא לכך תשובה, וקבע את העונש
40 הניתן להטיל. אך לא היתה למחוקק תשובה מה ניתן לעשות כאשר באותו מעשה
41 גורם בן אדם למותם של אנשים רבים אחרים. תשובה לשאלה זו מצויה בפסיקה,
42 גם של בתי משפט בישראל, וגם של בימ"ש זה. התביעה הצבאית מבקשת כי בגין כל
43 נרצח ונרצח יוטל מאסר עולם נפרד. ביהמ"ש העליון במדינת ישראל, בעניינו של
44 יגאל עמיר, קבע כי חוסר אכפתיות בדרגה כזו שהפגין המערער כלפי חיי אדם מחייב
45 את צבירת העונשים. מדובר בע"פ 3126/96. בעניין אחר, בעניינו של שחר חדד, קבע
46 כבוד השופט קדמי כי השמירה על קדושת החיים, לרבות קביעתה של קדושה זו
47 בהכרת הכל, היא העומדת בראש תכלית הענישה, במקום שמדובר בנטילת חיי
48 אדם. מדובר בע"פ 4419/99. בע"פ בעניינו של נידאל זלום התייחס ביהמ"ש לאותה
49 השאלה. כב' השופט שמגר קבע כי כל הרשעה בעבירה נפרדת צומדת על רגלי האיש,

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

1.	STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2.	THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלנור BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3.	ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4.	BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	משא את החותם/חותמת של משרד	.4
5.	CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6.	THE	2/10/2011	ביום	.6
7.	BY	SHIR TZIKVASHVILI שיר ציקבאשווילי CONSULAR BUREAU חטיבת הקונסולרית	על-ידי	.7
8.	NO 528205.		מס' 528205	.8
9.	SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10.	SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

1 ומעבר לכך, קיפוח חייו של אדם, מן הראוי והנכון כי ימצאו ביטוי מפורש שיזוהה
2 במיוחד בצעדים מרשיעים. גזירת עונשי מאסר חופפים על מספר מעשי רצה, אף אם
3 מדובר בכאלה שבוצעו ברצף אחד, יש בה מכללה משום מזעור של הזוועה שבגרם
4 המוות הזדוני בה ומכוון של שורה של אנשים. תפיסת היסוד שלנו בעניין ערכם של
5 חיי אדם, מן הראוי שיבוא לידי ביטוי בעת שדנים במעשי רצה שונים ונפרדים, ולא
6 רק כפי שנעשה במחקרים שונים, כאשר דנים בהשפעתו של מאסר העולם על חייו
7 ובריאותו של אסיר עולם (ע"פ 399/89). פסק דין מרכזי באותה סוגיה הוא פסק דין
8 בעניינו של עמי פופר, כאשר כולנו זוכרים את דברי כב' השופט חשין באותו עניין,
9 שם הוא התייחס למקורות של המסורת היהודית וציין "אדם, כל אדם, הוא עולם
10 לעצמו. אדם, כל אדם, הוא אחד יחיד ומיוחד. ואין אדם כאדם. מי שהיה לא עוד
11 יהיה, ומי שהלך לא ישוב. וכבר לימד אותנו רמב"ם על יחודו של האדם. נברא אדם
12 יחיד בעולם ללמד שכל המאבד נפש אחת מן העולם, מלין עליו כאילו איבד עולם
13 מלא. וכל המקיים נפש אחת בעולם, מלין עליו כאילו קיים עולם מלא. הרי כל באי
14 העולם בצורת האדם הראשון הם נבראים, והם בני כל אחד מהם דומים לפני חברו.
15 לפיכך כל אחד ואחד יכול לומר, בשבילי נברא העולם. לכן, מאסר עולם בעבירת
16 רצה הוא מאסר על צאת הנשמה. מבחינה מושגית, וזה דרך הטבע, אין מאסרי עולם
17 מצטברים, ואולם דומה כי לא נוכל לבטא את עומק הזוועה שבמעשהו של מי שרצח
18 את הרבים, אלא אם נטיל עליו עונשים מצטברים". בימ"ש זה, בתיק 40056/98,
19 בעניינו של מועאד סעיד, אימץ את גישת ביהמ"ש העליון כפי שהתייחסתי אליה.
20 התביעה הצבאית מבקשת כי ביהמ"ש לא יסתייג מהנחות אלה ויקבל את בקשת
21 התביעה. לגבי הנאשם עצמו, אני יכול רק לקוות שאולי פעם, כשהוא יעצום את
22 עיניו, ינסה לחשוב על אותם 15 בני אדם אשר למותם גרם, אני מקווה שהוא יוכל
23 לדמיין לעצמו את הפנים של אותם אנשים, שכבר אינם בין החיים בגלל מעשיו.

24
25 סניגור מסכם: אין לי הרבה מה לומר כפי שעשה חברי, ואני מניח שהנאשם ירצה
26 להגיד את דבריו האחרונים לפני מתן גזר הדין. אני אתמקד בנקודה אחת בלבד,
27 והיא שאני מבקש שביהמ"ש לא יטיל את כל בקשתו של חברי מבחינת 15 מאסר
28 העולם. נאשם אחד לא יכול לשבת יותר ממאסר עולם אחד. כפי שעולה מכתב
29 האישום מדובר במקרה אחד, ולכן דומני כי אפשר להסתפק במאסר עולם אחד
30 בלבד.

31
32 הנאשם בדברו האחרון: תודה לאל, אני מתחרט על שלא הרגתי מספר גדול יותר של
33 אנשים מאשר הרגתי.

נאמן למקור
איגוד עובדי המערכת
איגוד עובדי המערכת

קצינת העיר נתניה
4584482
רס"ן אלינור בראני
קצינת העיר נתניה

נאמן למקור

בית המשפט הצבאי בבית אל

פרוטוקול הדיון של ישיבת הרכב

בפני האב"ד: סא"ל שלומי כוכב
שופט: סא"ל נתנאל בנישו
שופט: סרן אמיר דהאן

נאשם: בילאל יעקב אחמד ברגותי ת.ז. 902826262 / שב"ס

גזר - דיין

ביום 09/08/01 נכנס מחבל מתאבד למסעדת "סבארו" בירושלים והפעיל מטען חבלה אשר נשא בתוך נרתיק של גיטרה. כתוצאה מן הפיצוץ נהרגו 15 אזרחים, נשים, גברים וטף, ביניהם 5 בני משפחה אחת, משפחת סחיוסחורדר, ונפצעו 127 בני אדם נוספים. מעשה מזוויע זה היה תוצאה של תכנון דקדקני, פרי מוחם של הנאשם ושותפיו, ביניהם מחמד דגלס. כבר בחודש יולי החלה נרקמת התוכנית לשלוח מחבל מתאבד למקום הומה בירושלים, ומשנמצא אדם אשר היה מוכן ליטול על עצמו משימה מפלצתית זו, הוא הוכשר והוכן ע"י הנאשם עד שנשלח לדרכו.

כפועל יוצא ממעשיו, הורשע הנאשם, ע"פ הודאתו, ב-15 עבירות של גרימת מוות בכוונה, לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון, ועבירה נוספת של נסיון לגרימת מוות בכוונה.

מסתבר כי מעשה זה הווה "גולת הכותרת" במעשיו של הנאשם, לא היה זה מעשה יחיד, ונציין כי הנאשם אף היה חבר בכותלא אל אסלמיה, החל משנת 1997, התגייס לזרוע הצבאית של החמאס במטרה לבצע פיגועים. החל מסוף שנת 2000, ביצע במסגרות אלו מספר שירותים עבור התאחדות בלתי מותרת, ובין היתר גייס את מחמד דגלס (אשר גזרנו את דינו היום), החזיק בחומרי נפץ ואף החזיק אקדח. בנוסף, היה הנאשם שותף להוצאתם לפועל של שני פיגועים קשים נוספים. בחודש יולי 2001 היה שותף הנאשם להנחת מטען חבלה אשר הוסתר בפחית בירה בסופרמרקט קו-אופ בירושלים, אשר אך בנס גרם בהתפוצצותו לנוק לרכוש בלבד. בחודש מרץ באותה שנה הפגיש הנאשם בין פעיל צבאי בארגון החמאס לבין סטודנט אשר הביע את רצונו לבצע פיגוע התאבדות. כאשר בסופו של דבר ביום 27/03/02 התפוצץ אותו סטודנט ליד אוטובוס אגד קו 6 בצומת הגבעה הצרפתית, פיגוע בו נפצעו 30 בני אדם.

התובע הצבאי ביקש להטיל על הנאשם 15 מאסרי עולם מצטברים בגין רציחתם של 15 אזרחים, וכן עונש הולם נוסף בגין העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם. התובע הדגיש את עליונות עקרון קדושת החיים, הן במסורת היהודית והן בפסיקת בית המשפט העליון במדינת ישראל. לשיטתו, נגזר מעקרון זה עקרון נוסף שלפיו על ביהמ"ש לגזור מאסרי עולם מצטברים בגין כל נפש ונפש שניטלה.

הסניגור מצידו, ביקש להסתפק בעונש מאסר עולם אחד.

רס"ן אלינור בחזניה
קצינת העיר נתניה

הנאשם בדברו האחרון הודיע כי הוא מצטער על כך שלא יכול היה לגרום למותם של רבים נוספים.

דבריו האחרונים של הנאשם, ללא ספק המחישו היטב את אופיו האכזר והנמהר. במעשיו ובדבריו, הוציא עצמו הנאשם מכלל החברה האנושית, ואך חסד עשתה התביעה עמו כאשר לא דרשה כי ננהג עמו מידה כנגד מידה.

רצינו להקדיש מספר מילים דווקא לקורבנות התמימים של מעשיו של הנאשם. אין כל ספק כי לא נוכל במגבלות גזר דין זה, להמחיש את הסבל הנוראי אשר נגרם, לא רק לקורבנות עצמם, אלא אף לבני משפחותיהם ולסובבים אותם. למקרא רשימת הקורבנות אשר באו מכלל החברה הישראלית, איננו יכולים אלא לומר כי אכן נטילת נפש אחת הינה הרס עולם ומלואו.

אנו, בית המשפט של מטה, אין בכוחנו להשיב לנרצחים את חייהם ולפצועים את סבלם אשר סבלו. אין גם בכוחנו לענוש כלאות את האדם אשר חילל את צלמו והביא להם את הסבל הנורא. כל שיש בכוחנו לעשות לנוכח הזוועה הוא לצוות על הרחקתו של הנאשם מחברת אדם פעם אחר פעם ופעם נוספת, עד לחמש עשרה פעם. יבוא אותו בית משפט של מעלה ויפרע מן הנאשם.

לאור האמור לעיל, הגענו לכלל דיעה כי לא יהא ניתן לבטא נכונה את סלידתנו העמוקה ממעשי הנאשם, מלבד אם נטיל עליו עונש שגם הוא יהא בו נופך של נחיות וסופיות, דוגמא, בזעיר אנפין, לסבל ולגורל האכזר שנגזר על הקורבנות ועל משפחותיהם כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

אנו מוצאים לנכון גם להתייחס בקצירת האומר לסוגייה המשפטית אותה העלה התובע, ושעניינה הטלת עונשי מאסר מצטברים בגין מעשה אחד. סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי הישראלי קובע כי על ביהמ"ש להמנע מלהטיל יותר מעונש אחד בגין מעשה בודד. ניתן היה לטעון על כן, כי משגרם הנאשם באמצעות זרועו הארוכה למותם של הקורבנות במעשה אחד, עונשו בגין פרטי האישום הרלוונטיים יתמצה בעונש של מאסר עולם אחד, כבקשת הסניגור. טענה זו, אין בידינו לקבלה. ראשית, לא נכללה הוראה דומה לזו הקיימת בחוק הישראלי בצו בדבר הוראות בטחון. שנית, ובהתאם לצו המצפון הבסיסי ביותר, קבעו בתי המשפט פעם אחר פעם, כי: **"תפיסות היסוד שלנו לעניין ערכם של חיי אדם, מן הראוי שיבואו לידי ביטוי גם בעת שדנים במעשי רצח שונים ונפרדים, ...מעשי פגיעה נפרדים בחיי אדם, צריכים גם למצוא ביטויים בעונשים המצטברים זה לזה."** ע"פ 399/99 מדינת ישראל נגד זלום פ"ד (מו) 2, 187, 193.

אף מן הראוי להביא מדבריה של כב' השופטת דורנר בעניין פופר. **"כאשר מדובר במעשה אלימות, קיים לכל אחד מן הנפגעים אינטרס עצמאי לשלמות גופו. הפגיעה בשלמות גופו של אחד, אינה מהווה פגיעה בשלמות גופו של אחר. גם אם מבחינה "טכנית" מדובר ברצף אחד של מעשים שגרם לקורבנות מספר, יש להתייחס לכך כאל מעשי פגיעה נפרדים. מסקנה זו היא הכרחית גם מנקודת מבט מוסרית, המכירה בקדושת חייו של אדם כערך יסודי. ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה ממעשים הפוגעים בו, חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם במסגרת גזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים שיש לגזור על הנאשם, והן לעניין הצטברותם."**

ע"פ 1742/91 עמי פופר נגד מדינת ישראל פ"ד נא(5) 289, 303.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 סוף דבר, צדק לא עשינו עם הנרצחים והנפגעים, אך משפט שבכוחנו לעשות נעשה.
2 אנו גוזרים על הנאשם פה אחד:
3

4 מאסר עולם בגין גרימת מותה של פרידה מנדלסון ז"ל, בת 62 במותה.
5

6 מאסר עולם בגין גרימת מותה של תמר שימשיאשווילי-מסנגיסר ז"ל, בת 8
7 במותה.

8 מאסר עולם בגין גרימת מותה של לאלי שימשיאשווילי-מסנגיסר ז"ל, בת 39
9 במותה. אם ובתה.

10
11 מאסר עולם בגין גרימת מותה של תהילה מעוז ז"ל, בת 20 במותה.
12

13 מאסר עולם בגין גרימת מותה של מיכל רזיאל ז"ל, בת 15 במותה.
14

15 מאסר עולם בגין גרימת מותה של מלכה רוט ז"ל, בת 15 במותה.
16

17 מאסר עולם בגין גרימת מותה של יוכבד ששון ז"ל, בת 10 במותה.
18

19 מאסר עולם בגין גרימת מותו של מרדכי רפאל סחיוסחורדר ז"ל, בן 44 במותו.
20

21 מאסר עולם בגין גרימת מותה של צירה סחיוסחורדר ז"ל, בת 41 במותה.
22

23 שלושה מאסרי עולם בגין גרימת מותם של האחים: רעיה סחיוסחורדר ז"ל, בת 14
24 במותה, אברהם יצחק סחיוסחורדר ז"ל, בן 4 במותו, חמדה סחיוסחורדר ז"ל, בת
25 שנתיים במותה.

26
27 מאסר עולם בגין גרימת מותה של ג'ודית ליליאן גרינבוים ז"ל, בת 31 במותה.
28

29 מאסר עולם בגין גרימת מותו של גיורא בלאש ז"ל, בן 69 במותו.
30

31 מאסר עולם בגין גרימת מותו של צבי גולומבק ז"ל, בן 26 במותו.
32

33 כמו כן, אנו מטילים על הנאשם 35 שנות מאסר לריצוי בפועל בגין העבירות
34 הנוספות בהן הורשע.
35

36 כל העונשים ירוצו במצטבר.
37

38 לפני חתימת גזר הדין, שניים מן השופטים מצאו לנכון להוסיף כי אם יבואו זמן
39 ומקום בו תשקולנה רשויות מוסמכות את שחרורו של הנאשם, ייזכרו אז מעשי
40 הנאשם, יעלה לפניהן גזר דיננו, וישמע קולנו לא להפעיל את סמכותן ולעשות כן.
41 השופט השלישי סבר כי ביהמ"ש אמר את דברו בהטלת 15 מאסרי עולם מצטברים
42 ויותר, ובכך סוף פסוק.
43

44 זכות ערעור תוך 30 יום מהיום.

45 ניתן והודע היום, 16/01/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.
46

47
48
49

שופט
4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

אב"ד

שופט